

Tekst van Hadewijch geselecteerd door professor Veerle Fraeters

Brief 5

God zij met u, mijn hartelief, en hij geve je troost en vrede door middel van hemzelf. Dit zag ik nu het liefst van al: dat God je bij zou staan met zijn vrede en zou troosten met zijn goedheid en zou verlichten met de kracht van zijn geest, wat hij welzeker doen zal, en graag zelfs, als je tenminste al je vertrouwen in hem stelt en je genoeg op hem verlaat.

Ach, kindlief, zink met heel je ziel in hem, helemaal, en maak je helemaal los van alles wat niet minne is, wat je ook overkomt. De tegenslagen die wij krijgen mogen talrijk zijn, als we stand weten te houden (in minne) dan helpen ze ons volwassen te worden. [...]

Ach, liefste, hoe komt toch dat de minne je nog niet volledig overweldigd heeft, nog niet volledig verzwoegen in haar diepte? Ay toch! Minne is zo zoet, dus waarom smijt je je er niet volledig in en waarom raak je God niet diep genoeg in de diepte van zijn natuur die grondeloos is? Zoete minne, geef je om minne in minne helemaal aan God – dat is echt noodzakelijk. Want zoals het nu is, is het kwalijk voor ons alle twee: voor jou is het schadelijk en mij doet het verdriet.

Ach, lieve minne, schiet nooit te kort wat de deugden betreft, bij geen enkele uitdaging. Je houdt je teveel bezig met allerlei zaken die je eigenlijk niet aangaan. Je verliest te veel tijd door impulsief in te gaan op al wat op je weg komt. Ik kan je er maar niet toe brengen om daar maat in te houden. Wanneer je iets wil doen, dan doe je dat zo impulsief dat het lijkt alsof je voor niets anders nog aandacht kan hebben. Dat je al je vrienden troost en helpt, dat vind ik prima, ja, hoe beter je dat doet, hoe liever, maar jij én zij moeten daarbij wel in vrede blijven. Zo wil ik het zien.

Ik vraag je en maan je aan, bij de waarachtige trouw van de minne, dat je alle dingen doet en laat zoals ik je opgedragen heb. [...] Bovenal beveel ik dat je de geboden van de minne die ons van in eeuwigheid bevolen zijn, ten volle houdt, en daarbij vrij blijft van alle vreemde zorgen en verdriet.

Vertaling Veerle Fraeters, met dank aan eerdere vertalers wier vertalingen inspiratie geboden hebben, met name Paul Mommaers 1990, Frans Van Bladel 2002 en Gerald Hofmann 2010.